

چطور تکنیک های نوآورانه استیون اسپیلبرگ تماشاگران ET را به دوران کودکی برد - دیجیاتو

نیما دادگستر | یکشنبه، ۱۸ خرداد ۱۳۹۳

ساختن فیلمی که در گذر زمان ماندگاری خود را اثبات کند، تنها با یک داستان عالی و یک دوربین روی دست امکان پذیر نیست. شغل کارگردان این نیست که فقط دستورات فیلمنامه را اجرا کند، بلکه او فیلم را از دریچه ذهن خلاقش می بیند و آن را جان می بخشد.

استیون اسپیلبرگ یکی از کارگردان های بزرگ دوران ما است که هر نوع فیلمی بگوید ساخته؛ از علمی-تخیلی گرفته تا جنایی و تاریخی و سیاسی و انواع درام ها. برای فیلم ها و کارگردانی اش اسکارها گرفته و از مفاخر سینمای امریکا است. اما در بین فیلم های او E.T. از آن نوع آثاری است که نبوغ خالص اسپیلبرگ را بیشتر نشان می دهد.

اسپیلبرگ ای.تی را به عمد از زاویه دید بچه ها ساخته. احتمالاً این چیزی است که تا الآن به آن فکر نکرده بودید ولی تقریباً تمام کاراکترهای بالغ در این فیلم، در تمام صحنه ها از پایین فیلمبرداری شده اند و این تکنیک هوشمندانه، به تمام تماشاچیان فیلم، فرقی نمی کند از چه نسلی، کمک می کند تا تجربه ای کودکانه مشابه الیوت (کاراکتر اصلی) داشته باشند و هر چه پیرتر می شوند، باز هم آن حس خوب اولین تماشای فیلم همراه شان باشد.

یکی دیگر از تکنیک های فیلمسازی در ای.تی این است که همه چیز به ترتیب زمانی وقوع به نمایش در می آید، این نیز کاری است که به ندرت در فیلم ها می بینیم. اما اسپیلبرگ با این تکنیک کاری کرد که تماشاچیان خردسال، یک بازخورد واقع بینانه و احساسی نسبت به ای.تی پیدا کنند. آنها او را ملاقات می کنند، به کاراکترش نزدیک می شوند و سپس هنگامی که زمین را ترک می کند، به او بدرود می گویند.

شاید این را ندانید که ای.تی ماحصل تخیل شخصی اسپیلبرگ است. او در سال ۱۹۶۰ که والدینش طلاق گرفتند یک دوست خیالی برای خود ساخت که بعدها با کمک ملیسا متیسون، بر مبنای آن فیلمنامه ای.تی به نگارش درآمد. فیلمی که هنوز برای بسیاری افراد یک نوستالژی عمیق است.

[دیجیاتو](#)